

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII
CARTEA A TREIA

Psalmul 89

O cântare a lui Etan, Ezrahitul

48 Este vreun om care să poată trăi
și să nu vadă moartea,
care să poată să-și scape sufletul
din Locuința morților ? – (Oprire)

49 Unde sunt, Doamne,
îndurările Tale dintâi
pe care le-ai jurat lui David,
în credințioșia Ta ?

50 Adu-Ți aminte, Doamne,
de ocara robilor Tăi,
adu-Ți aminte că port în sân
ocara multor popoare ;

51 adu-Ți aminte
de ocările vrăjmașilor Tăi, Doamne ;
de ocările lor împotriva
pașilor unsului Tău !

52 Binecuvântat să fie Domnul în veci !
Amin ! Amin !

CARTEA A PATRA

Psalmul 90

O rugăciune a lui Moise, omul lui
Dumnezeu

1 Doamne, Tu ai fost locul nostru de
adăpost, din neam în neam.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

2 Înainte ca să se fi născut munții
și înainte ca să se fi făcut
pământul și lumea,
din veșnicie în veșnicie,
Tu ești Dumnezeu !

3 Tu întorci pe oameni în țărână
și zici : „Întoarceți-vă, fiii oamenilor !”

4 Căci înaintea Ta, o mie de ani
sunt ca ziua de ieri,
care a trecut,
și ca o strajă din noapte.

5 Îi măhuri ca un vis :
dimineața sunt ca iarba
care încolțește iarăși :

6 înflorește dimineața și crește,
iar seara este tăiată și se uscă.

7 Noi suntem mistuiți de mânia Ta
și îngroziți de urgia Ta.

8 Tu pui înaintea Ta nelegiuirile noastre
și scoți la lumina feței Tale
păcatele noastre cele ascunse.

9 Toate zilele noastre pier de urgia Ta,
vedem cum ni se duc anii ca un sunet.

10 Anii vieții noastre
se ridică la șaptezeci de ani,
iar, pentru cei mai tari,
la optzeci de ani ;

și lucrul cu care se mândrește omul în
timpul lor nu este decât trudă și durere,
căci trece iute, și noi zburăm ...

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL VIII, NR. 369, 4 DECEMBRIE 2022 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Domnul aude când strig către El.
Cutremurați-vă, și nu păcătuți ! Spuneți lucrul
acesta în inimile voastre când stați în pat : apoi
tăceți. (Oprire)

• Editorial Aduceți jertfe neprihănite și încredeți-vă în
• John Smyth Domnul. Mulți zic : „Cine ne va arăta fericirea ?”
• Roger Williams Eu însă zic : „Fă să răsară peste noi lumina feței
• Cum pot fi mântuit ? Tale, Doamne !” [PSALMUL 4 : 3 – 6]
• Citirea Bibliiei. Psalmii

Editorial. Eroii care plâng (I)

„Și a ieșit afară și a plâns cu amar.” (Matei 26 : 75)

Din acel loc al câmpului de luptă de la Wörth, unde stă astăzi statuia de aramă a împăratului Frederic al III-lea, în 6 august 1870 prințul moștenitor Friedrich Wilhelm a călărit dincolo, spre dealurile de la Elsasshausen ; acolo a fost înfrântă într-o luptă aprigă ultima rezistență a lui Mac Mahon.

Drumul prințului moștenitor ducea pe lângă un grup de prizonieri francezi. Lateral de cetele pestrice ale tunisienilor, algerienilor și infanteriștilor stătea făptura înaltă a unui colonel francez de cuirasieri.

Din ochii lui închiși la culoare se rostogolea lacrimă după lacrimă peste mustața neagră, în nisip.

De ce plângea eroul ?

Ascultător ordinului primit, și-a condus regimentul la atac împotriva lanțului de trăgători prusaci care înaintau luptând ; regimentul se prăbușise sub focul german ; om și cal zăceau acolo într-o grămadă densă ; viteazul comandant a fost tras nevătămat de sub calul lui.

Acum stătea și plângea, ca prizonier, după mândrul lui regiment, după vitejii pe care i-a condus la moarte. Lacrimile lui îl onorau ; prințul moștenitor l-a cinstit pe erou, căruia i-a întins mâna.

Alexandru Macedon, marele cuceritor, a trebuit cândva să verse alte lacrimi. În lupta corp la corp din bătălia cu perșii de pe râul Granicus din anul 334 înainte de nașterea Domnului, i-a fost lovit coiful și i-a căzut din cap ; atunci sabia bravului Klitos l-a doborât la pământ pe persanul care tocmai voia să dea lovitura de grație în capul fără apărare a lui Alexandru.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

De atunci Klitos a fost cel mai bun prieten credincios al regelui.

Curând marele imperiu persan a fost cucerit ; regele de 25 de ani, învingătorul fără egal, stăpâna de la Grecia peste Asia Mică, Persia până la îndepărtatul Ind.

La înălțimea fericirii sale, înconjurat de lingușitori, stătea la masă în palatul regal persan.

Klitos îi contrazicea pe lingușitori. Cuvintele dure ale adevărului l-au ațâțat la mânie pe regele băut ; el a smuls lancea din mâna unui dorobanț și a lovit de moarte pe salvatorul vieții sale.

Alexandru l-a văzut pe Klitos prăbușindu-se mort și atunci a încremenit în legătură cu propria lui faptă ; mânia și beția dispăruseră.

Trei zile n-a mâncat și n-a băut, buzele lui rosteau plângând mereu și mereu același nume : *Klitos ! Klitos !* –

Dar nici lacrimile, nici suspinele nu-l puteau aduce înapoi pe cel pe care-l străpunsese mâna lui. Da, avea motiv să plângă !

Păcatele, nu lacrimile dezonoarează bărbații și eroii !

Oare n-a plâns Isus, biruitorul morții, Fiul lui Dumnezeu ?

El n-a plâns pentru propria lui vină ; El a plâns pentru distrugerea Ierusalimului, a plâns la mormântul lui Lazăr ; inima Lui a fost și este plină de profundă compasiune și milă. –

El a jertfit lacrimi și pentru tine. (Evrei 5,7.)

Dar tu ? Ai plâns tu vreodată pentru păcatul tău ? ...

[Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 18

JOHN SMYTH

La fel a ajuns să cunoască învățăturile anabapțiștilor menoniți care s-au refugiat în mare număr în Olanda. Smyth din nou a luat Biblia și a cercetat-o cu de-amănuntul.

Concluziile lui au fost că da, mântuirea e pentru toți păcătoșii care sunt gata să se pocăiască și să creadă, iar în legătură cu botezul copiilor mici, și-a dat seama de netemeinicia lui.

În tot *Noul Testament* el nu a găsit nici un singur verset în care să se arate că ar fi fost botezat vreun copil mic.

Din contră a constatat că **întâi** păcătosul trebuie să primească mântuirea, să fie născut din nou prin Duhul Sfânt, să-și mărturisească cu gura sa credința și abia după aceasta poate fi botezat ; **că** biserica trebuie să fie formată din membri născuți din nou și botezați pe baza mărturisirii credinței lor.

Aceste convingeri biblice el le-a împărtășit grupului său.

Apoi în 1609 a scris un tractat cu aceste adevăruri ale Noului Testament, în contrast cu practica bisericii oficiale. Tractatul l-a intitulat : „*Caracterul fiarei*”...

„*Dl. Smyth, Dl. Helwys și ceilalți au dizolvat biserica lor de odinioară, au tăgăduit-o și s-au întrunit pentru a forma o nouă biserică pe baza botezului ...*

Dl. Smyth s-a botezat întâi, apoi a botezat pe Dl. Helwys și pe restul care au făcut mărturisire personală” ...

John Smyth a rămas în Olanda unde s-a îmbolnăvit de tuberculoză și a murit în anul 1612.

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 19

ROGER WILLIAMS

Roger Williams a fost ... un vajnic luptător pentru deplina libertate de conștiință, fiecare om să fie liber să creadă ce vrea și pentru separarea bisericii de stat.

El s-a născut în Londra, Anglia, în anul 1603. Tatăl său avea o prăvălie de haine bărbătești.

Casa lor era în Piața din fața închisorii Newgate, locul unde autoritățile executau pe cei condamnați la moarte pentru credința lor. Ca băiat, Roger mărturisește că a văzut multe execuții.

În timp ce gloata adunată la un așa spectacol râdea și își bătea joc de bieții condamnați, în el s-a dezvoltat un simțământ de milă față de cei martirizați și de scârbă de cei ce îi torturau și executau fără pic de simț uman pe cei a căror singură crimă era că nu credeau ca ei.

Probabil că acele scene înfiorătoare l-au făcut să devină unul din marii luptători pentru libertatea de conștiință.

Prin relații de familie din partea mamei, tânărul Roger a ajuns în contact cu persoane influente în viața politică a Angliei. Mamă-sa se trăgea din renumita familie Pemberton, prieteni buni cu Sir Edward Coke, unul din marii avocați ai acelei vremi.

Dându-și seama că Roger e talentat, acesta l-a pus sub instruirea unui profesor să învețe stenografia. Când Roger a fost de 18 ani i-a asigurat o bursă de studii.

Când Sir Edward a fost însărcinat de rege să fie Șeful Justiției, el l-a angajat pe tânărul Roger ca secretar-stenograf al Camerei Înstelate.

Zi de zi înaintea acestei Curți de Justiție erau aduși bărbați, femei și adeseori copii acuzați de crime religioase. Roger transcria toate acuzele aduse împotriva acelor persoane numite eretice.

Nedreptatea pedepsirii pentru refuzarea unor principii religioase impuse de stat, pentru tăgăduirea a ceea ce conștiința lor nu putea accepta, a dezvoltat în el o dârzenie intensă de a lupta împotriva oricărei intoleranțe.

Își zicea că trebuie să vină ziua când să poată apăra dreptul fiecăruia de a-și urma conștiința sa în chestiunile religioase. Sir Edward a continuat să-i asigure bursa la Colegiul Pembroke din Cambridge pe care l-a absolvit în 1627.

Ca student, Roger a participat la multe discuții dintre Sir Edward și William Laud, episcopul Londrei, iar mai târziu arhiepiscop de Canterbury, care era un înverșunat dușman al puritanilor și al calviניștilor. _____ [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]